

Hwad Behagas?

Somnia plus vigili quam dormienti nocent

Bellmanssällskapets medlemsblad

N:o 2 Anno 2022

*"Guldguler rock med styva ducriner, tätt uti nacken hårpiskan
hänges ..." Jergen Puckel i Ep. 9 (se s. 10). Kolorerat stick av
1800-talskonstnären E. Chiewitz.*

Trubadurafstnar i sommar 3, Jag mötte Bellman 4, Bellmans Uppsalavänner 6,
Mats Hayen avtackad 9, Byströmföreläsning med Martin Bagge 10, Årsmötet
2022 13, Kröningskonsert 14, Nytt Bellmanalbum 15, Nya medlemmar 16,
Musikkvällar på Kristinehov 19, Kalender 20.

Bröder och systrar i Bellman!

Siffror var inte Bellman bra på, men vi i hans sällskap håller reda på bemerkelsedagar och jubileer. Så också i år.

Den 19 augusti är det nämligen 250 år sedan Gustav III:s statskupp, och samma dag har 250 år förflutit sedan Bellman fick sitt genombrott. Historien har berättats många gånger: På Skeppsholmen befann sig skalden i glatt lag med officerare och civila – han sjöng ”Gustafs skål” och officerarna lärde sig den – kungen kom, hyllades med sången och tackade – dagen därpå frågade han amiral Tersmeden vem som skrivit ”den granna skålen i aftons?” och fick svaret: ”Allernådigste herre, stadens kända poet, Bellman.”

Bellmans lycka var gjord. Liksom alla hitlåtar är ”Gustafs skål” lätt att minnas och lätt att sjunga. Alla sjöng den. Och kungen beskyddade skalden, gav honom ett nytt ämbete och stod fadder åt hans son. Bellman befanns sig omgiven av det kungliga ljuset, och där trivdes han riktigt väl.

Själva ser vi fram emot sommarens nöjen, däribland två vis-evenemang på Kristinehov. Glad sommar, kära vänner!

Carina Burman
Ordförande

BELLMANSSÄLLSKAPET

Ordförande Carina Burman carina.burman@littvet.uu.se	Redaktion Hwad Behagas? Catharina Grünbaum catharina.grunbaum@explicare.se	Postadress: Bellmanssällskapet c/o Kristian Gustavson Fyrverkarbacken 42 112 60 Stockholm
Vice ordförande, webbredaktör Jennie Nell jennie.nell@littvet.su.se	Webbmästare Eva Frykevall eva@frykevall.com	E-post: sallskapet@bellman.org
Sekreterare, Jonas Nordin jonas.nordin@kultur.lu.se	Övriga ledamöter Mikael Alm mikael.alm@hist.uu.se	Hemsida: www.bellman.org
Skattmästare Kristian Gustavson kristiangustavson@gmail.com	Christian Bratt chr.bratt3a@gmail.com	Sällskapets pg: 45 19 50-0
Arkivarie Olof Holm olofholm49@gmail.com	Bengt Jonshult embarkeringen@gmail.com	
Klubbmästare Hans-Jacob Bonnier nisse@bonnier.se		

Trubadurafthnar på Kristinehov

Sex onsdagskvällar blir det sång, mat och dryck på Kristinehavs 1700-talsmalmgård på Södermalm.

Bellmansällskapet medverkar vid två tillfällen.

Den 13 juli är programmet **Tre trubadurer**. För Bellman svarar *Lena Lövdahl*, känd för många av Bellmansällskapets medlemmar, för Taube *Kaya Ålander* och för Cornelis Vreeswijk *Martin Tode*.

Den 10 augusti blir en ren Bellmanafthn. Bellmansällskapet har engagerat Birger Sjöberg-sångaren *Maria Lindström* och från Par Bricole kommer duon *Björn Richard & Robert Robertsson* liksom duon *Hans Wilhelm & Birgitta Elisabeth*.

Mer om det övriga programmet med artister, tider och priser på s. 19.

Vi ses på malmgårdens gårdsplan bland höns och musikanter!

Jag mötte Bellman

Inte alla Bellmanvänner har odelat ljusa minnen av sina tidiga möten med skalden. Bellmansällskapetets klubbmästare Hans-Jacob Bonniers barndom delades mellan förtjusning och krav.

Av Hans-Jacob Bonnier

Min farmor Gigi älskade Bellmans visor, både melodier och texter. Såväl till jul som alla andra högtider sjöngs det vid bordet, både med och utan snaps. Alla vuxna i familjen stämde i och kunde texterna. Farmor spelade piano och sjöng. Hon var musikalisk och hade studerat komposition för tonsättaren Thure Rangström.

Farmor hette egentligen Margareta, som blev Greta och sedan Gigi i familj och vänkrets. Hennes föräldrar var August och Augusta Lindberg. Båda skådespelare vid Dramaten, men August hade också ett brokigt liv både som regissör och teaterchef. Gigis bror Per Lindberg var regissör och teaterchef och skrev böcker i dramatik. En av hennes systrar, Stina, var gift med Hjalmar Bergman. Hon både skrev filmmanus och jobbade med att klippa och redigera film på SF, Svensk Filmindustri.

En gedigen bakgrund med musik och scenkonst, med andra ord. Farmor skrev varje år visor och kupletter till alla födel-

sedagar som skulle firas. Det var huvudsakligen till hennes barns födelsedagar, min pappas och hans bröders, men också till sin egen. Speciellt om det var jämna födelsedagar, då blev det extra mycket. Ackompanjemanget sköttes av Ulf Peder Olrog, som bodde i grannskapet på Dalarö på somrarna. Musikanten fick ofta tillsägelser för att han inte spelade som farmor hade menat att det skulle låta.

Naturligtvis var det melodier av Bellman, fast farmor blandade in egna texter. De skulle passa in på födelsedagsbarnet och hans eller hennes liv och leverne, vara roliga och ironiska och anknyta till sammanhanget vid själva uppträdandet. De som skulle uppträda var barnbarnen. Man skulle lära sig utantill och klä ut sig, och det skulle repeteras. Någon fick vara inspicient och se till att rätt person kom in i rätt ordning och med rätt rekvisita. Vi hatade det, mina syskon, kusiner och jag, men vi hade inget val, det var bara att finna sig.

Vem minns inte farbror Abbes 50-års

Höjdpunkten på farmor Gigs födelsedagsfiranden: en tablå på Gripsholms slottsteater med släktingar och vänner som aktörer. Födelsedagsbarnet självt, Greta (Gigi) Bonnier sittande på golvet i mitten. Rokokoparet är Stina Bergman och konsthistorikern Sixten Strömbom, den barbröstade antika gestalten Albert Bonnier. Året är 1946.

dag? Min bror och jag och våra kusiner var uppklädda i vita sjömansuniformer och skulle springa med segel i handen och sjunga någon Bellmanvisa. Det förargliga var bara att bakom den buske där min bror och jag gömde oss före vår entré var det fullt med mogna blåbär, som inte var så bra för vita byxor.

När vi så småningom växte upp och farmor Gigi inte längre fanns kom traditionen att fortfarande hänga kvar. Vi fortsatte att skriva lustiga och elaka visor till varandras födelsedagar och gör så fortfarande.

Och mitt eget förhållande till Bellman tog heller aldrig skada av tvångskommenderingen. Redan vid familjesammankomsterna med Bellmansång, jag var väl i tioårsåldern, blev jag intresserad av Bellmans texter. Jag lärde mig utantill det jag hörde. Det var så jag först mötte Bellman. Lite senare i livet började jag spela och sjunga Bellman tillsammans med min yngste sons gitarrlärare. Bellman låter sig inte blockeras av vita sjömansuniformer.

Bellmans Uppsalavänner

Bellmans korta studietid i Uppsala ägnades mindre åt lärdomsflit men desto mer åt att knyta vänskapsband. Carina Burman, själv uppsaliensare, presenterar här några av Uppsalavännerna.

Av Carina Burman

Vännen Henric Brandel omkring 1805 – nästan ett halvsekel efter Uppsalatiden med Bellman. Rokoko och pudrad peruk har ersatts av romantikens mode.

Bellman var inte mycket till student. Han skrevs in vid Uppsala universitet den 3 november 1758 och lämnade staden lagom till jul. Lite raljant brukar man påpeka att det inte finns några som helst bevis för att Bellman åhört en enda föreläsning, men det är inte omöjligt att han bevistade en disputation på Stockholms nation och hörde de ”wackra prof” som hans landsmän gav på sin argumentationsteknik. (Se Lars Burmans artikel i HwB 1/2022.)

Annars vet vi inte riktigt vad han höll på med de där korta höstmånaderna. Kanske festade han, som artonåringar plägar. ”Det finns omtentor, men inte omfester”, som det sägs i lärdomsstadens studentkretsar. Säkert gick han på krogen, på Kyronius källare vid nuvarande Gillbergska genomfarten och på stadens övriga vattenhål.

Framför allt skaffade han sig vänner. En av dem var den ett år äldre nationskamraten Henric Brandel, som kamperade ihop med östgöten Johan Wellander. Den senare läste juridik och blev senare en ganska uppskattad poet. Mest känd är han som librettist till den första svenska operan, *Thetis och Pelée*. Om Wellander och Bellman träffades i Uppsala är osäkert men troligt, men däremot vet vi att Brandel och Bellman blev vänner.

Brandel skulle utvecklas till något av en snillrik kuf. I Uppsala läste han klassiska och orientaliska språk, och senare blev han diplomat. Längre bodde han i Alger, där han intresserade sig för astronomi och utvecklade en egen tideräk-

ning som kallades myriaden. På nittio-talet fick han lämna sin post med viss brådska, eftersom Alger plötsligt förklarade Sverige krig. Hösten 1793 kom han till Stockholm, och Bellman och han återknöt vänskapen. Åtminstone i ungdomen var Brandel en glad lax. Wellander beskrev honom som ”av en så ogemmen kvickhet och så munter, att jag av hans sällskap hade icke mindre nytta än nöje”.

En annan nationskamrat var den blivande domprosten Johan Michael Fant. Nationerna hade inte många medlemmar – ofta mellan 50 och 100 – men kanske höll Bellman sig undan från Fant. I januari 1758 hade skalden publicerat satiren ”Tankar om flickors ostadighet”, som tog upp den uråldriga frågan om samtidskvinnans lättsinne, flärd och koketterier. Den angreps i ett antal motskrifter, där den första uppgavs vara författad av ”En flicka”. I själva verket var det unge Fant som låg bakom den. Möjligen kände Bellman till detta.

Inom nationen var det lätt att knyta kontakter, men självklart umgicks Bellman också med andra studenter, som han mött vid eventuella föreläsningar eller krogdiskar. En Uppsalavän var den blott sextonårige värmlänningen Herman Låstbom, som sedermera gjorde en lysande karriär inom ämbetsvärlden och adlades af Låstbom. När Bellman på sextio-talet vistades på föräldrarnas herrgård Visbohammar skrev han versbrev till Låstbom, och trots att han skryter med det otvungna livet och chansen till harjakt så är det uppenbart att han tycker att han hamnat i spenaten. ”Nog så är

det roligt på landet då och då, / Men att ständigt vara där, det kostar något på.” Bellman var stockholmare rakt igenom.

Detta märks också när han någon enstaka gång nämner Uppsala i sin diktning. Ett litet poem, som tillkom efter studenttiden, förvandlar universitetet till diktens Helikon, och stadsflickorna som trippar över Dombbron blir till sånggudinnor. ”Men farväl I lärdoms Muser, / nu står ren min fot i tulln.” Inte ens töserna kunde förmå honom att stanna.

Åren kring 1758 umgicks Henric Brandel med några andra litterärt intresserade studenter som också Bellman kan ha träffat under studenttiden. Dit hörde Samuel Oluf Tilas, som jämte Bellman räknas till den litterära rokokon och som skalden i april 1771 tillägnade ett kapitel i Bacchi Orden. Sedan för Tilas som diplomat till Konstantinopel och dog där året därpå. Till kretsen hörde också den lärde östgöten Johan Hinric Lidén, som tidigt blev sjuklig och skötte umgänge och forskning från sängen. Brandels kompis Elis Schröderheim kom dock till universitetet först efter Bellmans sorti – men de två blev nära vänner längre fram.

En möjlig studentkamrat var också den blivande ärkebiskopen Uno von Troil, som kom till Uppsala året före Bellman. På slutet av sextioalet tycks han ha varit behjälplig vid något framförande av Bacchi Orden, och Bellman och han fortsatte att umgås när Troil var i Stockholm. I sin egenskap av överhovpredikant var Troil den som döpte lille Gustaf Bellman, gossen som fick kungen som fadder.

Som ärkebiskop blev senare Troil en viktig gestalt i det akademiska Uppsala. Avståndet mellan huvud- och lärdomsstad var inte stort ens på 1700-talet, och skalden umgicks under en period med juridikprofessorn Nils Risell och hans vittert intresserade döttrar. Till magisterpromotionen 1791 ska Troil ha bjudit in Bellman att delta i festligheterna, och studenterna lockade skalden att gå bland universitetets gäster i den akademiska processionen. Ärkebiskopen – som hade en framträdande position i processionen – lär ha hejat på. Samma afton deltog Bellman i promotionsbanketten. Detta enligt Atterbom, som inte alltid är tillförlitlig men som å andra sidan höll reda på upsaliensiska händelser. Nåväl. Si non e vero e ben trovato, som det sägs i Italien. Om det inte är sant är det bra påhittat.

Artikeln bygger på ett föredrag från Bellmandagen i Uppsala den 21 november 2021.

Mats Hayen avtackad

Bellmansällskapets ordförande 2016– 2021, Mats Hayen, kunde sent (coronan förstås) men inte mindre hjärtligt avtackas för sin lysande tid vid Sällskapets klubba. Nuvarande ordföranden Carina Burman överlämnade en lika liten som förtjusande färglitografi av Ferdinand Tollin med ett vintrigt Kornhamnstorg som motiv.

Mats, i dag (som alltid) över örönen sysselsatt med olika projekt, både 1700-talshistoriska och nutida, uttryckte själv sin glädje över åren i Sällskapet.

Foto: Bengt Jonshult

Martin Bagge i Börssalen

– Byströmföreläsningen 2022

Denna covid, hur mycken förargelse har den inte ställt till med. Två gånger har Byströmföreläsningen 2021 fått skjutas upp på grund av restriktionerna. Den 23 maj i år skulle nu äntligen Mikael Alm tala om 1700-talets klädkoder, när han själv drabbades av viruset, bara ett par dagar innan. Lätt panik – Börssalen bokad och trubaduren Martin Bagge, som skulle stå för de musikaliska illustrationerna, på väg från Göteborg.

Men Martin Bagge är i alla avseenden ett proffs. Han är inte bara en av våra främsta Bellmansångare, han är också en framstående visforskare och djupt delaktig i Svenska Akademiens nyss utgivna ”En svensk visbok”.

Nu tog han på studs på sig uppgiften att både sjunga och tala. Och eftersom det ursprungliga ämnet för dagen var kläder hade Martin Bagge valt en handfull ”klädepistlar”, först nr 9, där Jergen Puckel utförligt skildras med guldguler rock med styva ducriner och hårpiska tätt uti nacken, och där andra deltagare i krogdansen återges enbart genom detaljer i klädseln. Sällan framförd är Ep. 65,

om den döda styrmansdottern Gretgen, vid vars gravöl Movitz med gevär deltagit i hedersvakten. Men som kommentarerna till Movitz klädsel och Gretgens svepning nu fick anstå kunde åhörarna desto mer glädja sig åt kontrasten mellan Fredmans elegiska minnen av nymfens företräden och Movitz burdusa skildring av trängseln och bråket där han mist en oxeltand, allt åskådligt framfört av sångaren.

Bravurnumret blev den likaledes sällan hörda ”målarepisteln” nr 74, där Movitz är täcknamn för Sergel, som arbetar i sin ateljé – kanske med porträttet av Anna Charlotta Schröderheim, av Bellmans förälskade skildring av modellen att döma. Episteln upptas av att långt talat stycke på alexandriner som ingående återger både de exklusiva stofferna, smyckena och modellens egna behag. Publiken följde andlöst med i detaljerna.

Martin Bagge visade på hur nyskapan de Bellman är, men hans fortsatte med att också beskriva den vistradition där Bellman ingår, hur Bellman står på axlarna av Lucidor, Runius och Dalin och

Foto: Tommy Grünbaum

*”Krögarn i Gravölsgåln, den hund, Far på Gröna Lund, Slog en tand ur mund.”
Martin Bagge ger liv åt Ep. 65.*

hur sedan Taube, Olle Adolphson och Cornelis Vreeswijk och flera andra knapast hade skrivit som de gjort utan Bellman som grund – och med många direkta allusioner till den älskade förebilden.

Till vistraditionen hör också ”de eviga melodierna”, La Folia och Fiskeskärsvisan, som går igen hos så många visdikta-

re. Dalins ”Skatan sitter på kyrketorn” går på Fiskeskärsmelodin, och när den nybyggda ostindiefararen ”Göteborg” 2006 anlöpte Kantons hamn stod Martin Bagge på kajen och sjöng ”Havet svaltar och skeppet far från Göteborg till Kina”, som en av verserna börjar. Han drev oss sedan till lätt tårögdhet med

▶
Bellmans vemodiga vaggvisa till sonen Carl, som har samma melodi. (Det har även vaggvisan ”Byssan lull”, som Taube plockat upp och gjort till sin.)

”Förunderliga makt, som konstnärn äger”, utbrister Tegnér i sin Akademi-sång. Ja, fastän man så många gånger hört så många av Bellmans sånger var det som att möta dem i ny gestalt. Mar-

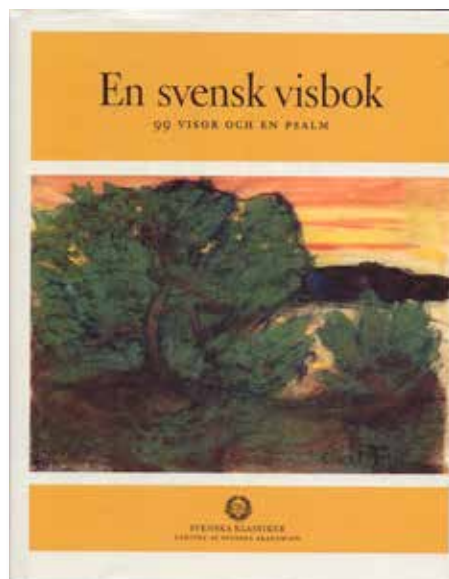
tin Bagges röst ljöd klassiskt och förfinat i målarepisteln, drastiskt och dramatiskt i krogepistlarna. Hans gitarrackompanjemang ska heller inte förbises – det är en väsentlig del av bilden.

Sällskapet styrelse kunde lyckönska sig och medlemmarna till att inte ha ställt in. Och Mikael Alms föreläsning har vi att se fram mot i februari 2023.

Catharina Grünbaum

Sergel i ateljén, avporträtterande fru Schröderheim, har i sin tur avmålats av Elias Martin. Bilden finns på omslaget till *Hwad Behagas?* 3-4/2021.

En svensk visbok – 99 visor och en psalm

... är en händelse i utgivningen av svenska visor. Den inleds med den medeltida ”Bakvända visan” och slutar med bröderna Gärdestads ”Sol, vind och vatten” – ja, inte riktigt, ”Den blomstertid nu kommer” fullkomnar urvalet. Däremellan finns folkvisor, Lucidor, romantik, Birger Sjöberg, Ferlin, Povel Ramel, Olrog, Cornelis och många, många andra, och så mycket Taube och mycket Bellman.

För urvalet, de ingående kommentarerna och ordförklaringarna står David Anthin och Martin Bagge, och för inledningen Mats Malm, ständigt sekreterare i Svenska Akademien, som också givit ut den oundgängliga samlingen.

CG

Årsmöte i Djurgårdssol

Bellmanssällskapets årsmöte 2022 hölls den 3 april på Nedre Manilla. Vår eminente klubbmästare och värd Nisse Bonnier hälsade Bellmanssällskapets medlemmar välkomna och sedan

inledde Carina Burman mötet med ett tydligt slag av ordförandeklubban föreställande Bellman med cister, allt medan den välvilliga vårsolen kastade sina strålar över Djurgården.

Lars Anders Johansson sjöng inte bara Bellman utan även Carlfeldt, som deltar som konterfej i bakgrunden.

Foto: Bengt Jonshult

Den minst sagt fulltaliga publiken lotsades sedan med säker hand genom årsmötesprotokollets punkter och paragrafer. Styrelsen beviljades ansvarsfrihet och kunde pusta ut, och samtliga ledamöter omvaldes, bland dem vår briljanta ordförande, liksom revisorer och valnämnd.

Den av Bellmanvännerna vid det här laget välkände och högt skattade jazzgitarristen Leo Krepper skulle enligt programmet ha bjudit på några variationer över Bellmanmelodier men hade inte hämtat sig efter covid. I stället svingande trubaduren Lars Anders Johansson sin gitarr och sjöng några väl valda sånger av Bellman, allt under jubel och klang. Årsmötet fick även avnjuta en av honom tonsatt Karlfeldt-dikt samt en nyskriven visa om Titanics undergång. Text och musik av Johansson själv.

Därefter kastade sig ungefär hälften av medlemmarna till Sällskapetets presentbord där det inhandlades böcker, t-tröjor med Bellmancitatet "Är jag född så vill jag leva" och ett och annat bokstöd. Den andra hälften försvann skyndsamt upp i salongerna, där det serverades bubblande fluidum.

Stämningen var hög, kramarna många och för första gången på länge kändes det pirrande naturligt att träffas i den s.k. fysiska världen – fjärran från zoom

Trogna och glada medlemmarna Marie-Louise Söderhielm och Harald Iversen.

och platta datorskärmar. Det är betydligt trevligare att skåla med varandra öga mot öga. Åtminstone med ett. Det andra ögat sneglade – det blir ju så på Nedre Manilla – på Strindberg, Fröding, Heidenstam, Carl Larsson och annat högvilt i den Bonnierska porträttsamlingen. Tack Nisse, och tack Yvonne, som sköter förplägnaden och står ut med att Sällskapet drar ut på tiden. Det tar alltid emot att bryta upp från våra årsmöten.

Bengt Jonshult

Kröningskonsert i Storkyrkan

Foto: Tommy Grünbaum

Kröningsmenuett i eleganta turer.

Tänk er Storkyrkans tegelväggar vitkalkade och därtill med tyger och dekorationer i kungsblått, silver och guld, bibliska tänkespråk uppsatta mellan pelarna, Drottning Kristinas silvertron, kör, sångare och orkester med pu-

kor och trumpeter, bänkarna fullsatta med adel, präster, borgare och bönder (noga åtskilda), kunglig uppvaktning och i centrum Gustav III och Sofia Magdalena.

Så tedde sig kyrkorummet den 29 maj

1772 när majestäterna kröntes i en ceremoni som till punkt och pricka hade utarbetats av Gustav III själv. Musiken till akten hade på beställning skrivits av den italienskfödde operakompositören F. A. Uttini, texterna av Johan Wellander (och kungen själv).

Uttinis musik har sedan dess legat dold i arkiven, men till 250-årsdagen, på dagen, hade Sällskapet Gustaf III arrangerat ett nyuppförande. Sällskapets oförlikneliga initiativtagare Jennie Nell hade med kort varsel fått ihop Drottningholms barockensemble och Katarina kammarkör med solister, ordnat med renskrivning av handskrivna noter och texter och därtill engagerat dansare i Sällskapet Gustafs skål, som i 1700-talsdräkter utsökt framförde tre kröningsmenuetter.

Själv presenterade hon tillsammans med professorn i musikvetenskap Matias Lundberg kröningsceremonin och musiken. Från predikstolen talade domkyrkokaplanen Kristina Ljunggren.

Jennie Nell, hjärnan bakom allt.

Storkyrkan var fullsatt, och publiken lämnade den hänförd och omtumlad över att ha fått vara med om återuppväckandet av denna "tillfällesmusik". Bättre kan väl bidrag från Svenska Akademien och Kulturrådet knappast användas.

Catharina Grünbaum

Medlemsavgiften – Sällskapet behöver dig!

Och du behöver väl Sällskapet?

Men skattmästaren saknar ett antal inbetalningar av 2022 års medlemsavgift. Han vet vilka som inte har betalat och kan vid behov rådfrågas via e-post kristiangustavson@gmail.com eller telefon 073-988 14 39.

Avgiften är densamma som föregående år: **250 kr** för enskild medlem, **100 kr** för ungdom till och med 25 år och **350 kr** för familj på samma postadress. Pg: 45 19 50-0.

Ännu ett Bellmanalbum

Grabbarna från Eken kallar sig ett glatt gäng på fem ungdomar från Kungl. Musikhögskolan som gett sig på att spela ett antal av Bellman visor. Kim Andersson heter gruppens ledare, och han sjunger med omiskännlig Ekenaccent samt spelar mandola och flöjt. Instrumenteringen består för övrigt av dragspel, fiol och mandolin, bas och slagverk och mera sång.

Deras klämmiga tolkningar av "Så lunka vi" och "Nå, skruva fiolen" kan avlyssnas på Spotify. Den 1 juni släpptes ett helt Bellmanalbum som likaså kommer att finnas på Spotify, Youtube med flera ställen på nätet.

Fler upplysningar finns på hemsidorna grabbarnafraneken.se och kimpersson.net

DELS står för *De litterära sällskapen i Sverige*, inte mindre än runt 120, och är deras intresseorganisation. Bellmansällskapet är givetvis med.

DELS ger (med stöd av Kulturrådet) ut tidskriften *Parnass*, som presenterar sällskapens verksamhet och deras författare. Bellman var huvudtema i nr 2/2003 och 2-3/2015.

Parnass kommer ut fyra gånger om året. Medlemmar i Bellmansällskapet får det rabatterade priset 220 kr.

Läs mera på den innehållsrika hemsidan dels.nu

Parnass

Bellmansstudier 26

Bellmansstudier 26 hanns inte med i detta utskick (covid både hos redaktörerna och på tryckeriet). Boken trycks i sommar och skickas ut till våra givetvis förväntansfulla medlemmar i höst.

Nya medlemmar

Vi hälsar våra nya medlemmar välkomna.
Tack alla som stödjer vårt arbete!
Vi hoppas ni ska få glädje av det.

Ingrid Hedlund-Strandängers	Bromma
Amanda Johansson	Täby
Maja Wallén	Uppsala
Cecilia Ståhl	Järfälla
Lars Anders Johansson	Nacka
Lotta Norell	Stockholm
Lucas Werner	Uppsala
Martin Håkansson	Bromma
Pontus Ragnö	Stockholm
Dennis Öberg	Södertälje
Ronnie och Jens Cryner	Stockholm
Thomas Lundh, familj	Enskede

Musikkvällar på Kristinehov

Kom till Kristinehovs malmgård, som i sommar ger en rad utomhuskonserter med mat och dryck.

Tid: **Onsdagar kl. 18:00**. Kom redan 17:30 för att beställa mat och dryck.

Plats: **Kristinehovs malmgård**, Kristinehovsgatan 2, nära Högalidskyrkan.

Tunnelbanchållplats Hornstull, buss 66 till Högalidskyrkan eller buss 4 till Varvsgatan

Entré: 150 kronor.

Bellmanssällskapet, Taube-sällskapet, Cornelis-sällskapet, Yrkestrubadurernas förening, Sällskapet Gustaf III, Sällskapet Gustafs skål, Par Bricole och Jan Hammarlund fyller inte mindre än sex kvällar.

Räkna med instämmande från gårdens tuppar.

Välkomna!

Hemsida: kristinehovsmalmgard.se

Programmen

6/7	Jan Hammarlund
13/7	Tre Trubadurer - Bellman, Taube, Vreeswijk
20/7	Yrkestrubadurernas förening
27/7	Cornelis Vreeswijk-sällskapet
3/8	Taubesällskapet
10/8	Bellmanssällskapet och Par Bricole

AVSÄNDARE: Bellmansällskapet, c/o Kristian Gustavson, Fyrverkarbacken 42, 12 60 Stockholm

Det händer framöver

13 juli

Tre trubadurer, Bellman, Taube, Cornelis, på Kristinehovs malmgård. Se s. 3 och s. 19.

26 juli

Bellmandagen med Par Bricole vid Bellmansro på Djurgården.

Thord Lindé, känd bland Bellmanvänner, sjunger tillsammans med trion Bacchi Blåsare på sin Oxelö krog i gamla Oxelösund. Se hemsidan oxelokrog.se

10 augusti

Bellmanafton på Kristinehovs malmgård. Se s. 3 och s. 19.

Hvad Behagas?, Bellmansällskapets medlemsblad, utkommer med 4 nummer om året.

Ansvarig utgivare: Carina Burman. Redaktör: Catharina Grünbaum.
Form: Tommy Grünbaum. ISSN 1104-4683.